

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor správní

Žerotínskovo náměstí 3/5, 601 82 Brno

VYPRAVENO DNĚ 18.6.2012

č.j.: JMK 44020/2012

Sp. zn.: S - JMK 44020/2012 OSP

Brno 12.06.2012

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihomoravského kraje jako věcně a místně příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajská zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, prezkoval na základě odvolání RNDr. Jiřího E [REDACTED], nar. [REDACTED] 1950, bytem Brno, [REDACTED], zastoupeného zmocněncem Mgr. Radkem Hollerem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, rozhodnutí Magistrátu města Brna, vyhotovené dne 06.03.2012, č. j.: MMB/0072981/2012, sp. zn.: 3220/OVV/MMB/0478461/2011, ve věci přestupku dle ust. § 76a odst. 4 písm. a) a c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a rozhodl takto:

Rozhodnutí Magistrátu města Brna, vyhotovené dne 06.03.2012, č. j.: MMB/0072981/2012, sp. zn.: 3220/OVV/MMB/0478461/2011, se dle ust. § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zrušuje a řízení se zastavuje.

Odůvodnění

Rozhodnutím Magistrátu města Brna, jakožto věcně a místně příslušného orgánu (dále také „magistrát“ nebo „správní orgán I. stupně“), č. j.: MMB/0072981/2012, sp. zn.: 3220/OVV/MMB/0478461/2011, vyhotoveným dne 06.03.2012 (dále také „rozhodnutí“), byl RNDr. Jiří E [REDACTED] (dále také „obviněný“) uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 76a odst. 4 písm. a) a c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o zbraních“), kterého se dopustil tím, že dne 09.04.2011 v době kolem 16:26 hodin, poblíž sportovního letiště na ul. Turistická v Brně – Medláneckých, na palni cestě v oblasti Horní hony, po předchozí vzájemné rozepři s Pavlem K [REDACTED] vytáhl svoji legálně drženou zbraň zn. ČZ, vzor 70, výrobního čísla [REDACTED] (kdy obviněný je držitel zbrojního průkazu pro skupinu E, číslo AL [REDACTED]), a v okamžiku, kdy se Pavel

K [ ] přiblížil na vzdálenost cca 2 až 3 metry, ze zbraně vystřelil, a to do země do blízkosti Pavla K [ ], a tento výstřel neprodleně neoznámil policii, ač u sebe měl mobilní telefon. Po události pokračoval ve své cestě k Mniší hoře a zpět, a skutečnost, že ze své zbraně vystřelil, sdělil policii až v okamžiku zadržení v 17:10 hodin uvedeného dne, přičemž policie se o události dozvěděla na základě oznámení ze strany Pavla K [ ]. Za takové jednání byla obviněnému uložena dle ust. § 76a odst. 15 písm. a) zákona o zbraních a dle ust. § 11 odstavce b) zákona č. 200/1990 Sb., zákon o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), sankce ve formě pokuty ve výši 20.000,- Kč, a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč, se splatnosti do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Proti rozhodnutí komise podal RNDr. Jiří E [ ] (dále také „odvolatel“) prostřednictvím zmocněnce odvolání, ve kterém uvádí, že podává odvolání proti předmětnému rozhodnutí s tím, že blanketní odvolání bude doplněno do 15- ti dnů od jeho podání. Do uvedené doby však odvolatel odvolání nedoplnil (ani na výzvu odvolacího orgánu).

Správní orgán I. stupně neshledal podmínky pro rozhodnutí formou autoremedyry ve smyslu ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také „správní řád“) a předložil je Krajskému úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „krajský úřad“ nebo „odvolací orgán“). Odvolací orgán přezkoumal podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu, soulad napadeného rozhodnutí i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání správnost napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru rozhodnutí zrušit a řízení zastavit z níže uvedeného důvodu.

Městský soud v Brně zaslal správnímu orgánu I. stupně trestní spis vedený pod sp. zn. 12 T 104/2011 s poukazem na rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 25.07.2011, č. j. 12 T 104/2011 – 68, zejména však usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13.10.2011, sp. zn.: 7 To 510/2011, kterým se trestní věc RNDr. Jiřího E [ ] postupuje správnímu orgánu I. stupně z důvodu, že nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být posouzen jako přestupek.

Správní orgán I. stupně oznámil obviněnému zahájení řízení ve věci přestupku dle ust. § 76a odst. 4 písm. a) a c) zákona o zbraních a předvolal jej k ústnímu jednání dne 14.02.2012. Obviněný se mimo jiné odvolal na protokol o výslechu podezřelého ze dne 13.05.2012 i na protokol z předběžného zadržení ze dne 09.04.2011. Mimo jiné s odvoláním na předchozí výpovědi uvedl, že se snaží chránit přírodu i práci zemědělců. Pana K [ ] fotil, když jel po zasetém poli, ve vyjetých kolejích vedle panelové cesty. Focením dává najevo, že s jízdou automobilů po poli nesouhlasí. Pana K [ ] opětovně fotografoval při jízdě od Medlánek ke Komínu, pan K [ ] zastavil, stáhnul okénko a zeptal se jej, zda si chce vyfotit i jeho a co bude s fotkami dělat, na to obviněný opověděl, že fotografie předá úřadu, nebot po zasetém poli nemá jezdit. Pan K [ ] reagoval tak, že z toho nic nebude, úředníci jej nebudou obtěžovat, focení je dle jeho názoru zbytečné. Následně se pan K [ ] s automobilem rozjel a obviněný byl zklamaný z jeho přistupu, uvědomil si, že situace je bezvýhodná, pan K [ ] neprojevil žádnou empatii, sebekritičnost, projevy obviněného negoval a přecházel do tykání. Obviněný v reakci na toto chování zavolal na pana K [ ] něco ve smyslu, že „po zasetém poli jezdí hajzl jako ty“. Pan K [ ] auto zastavil asi 10 metrů od obviněného a rychlým krokem šel k obviněnému, při tom něco říkal, obsah slov pana K [ ] si obviněný přesně nevybavuje, vytáhl zbraň, měl strach, nebyl schopen cokoliv říci, je dodnes přesvědčen, že jednal

v nutné obraně. Pan K [ ] zuřil, nadával a spěchal k obviněnému. Obviněný po vytažení zbraně, kterou můžel doleva k zemi, měl obavy, aby druhou osobu nestřílel a donutil se k varovnému výstřelu, metr a půl až dva metry od pana K [ ], což chápal jako jedinou obranu, soustředil se, aby vystřílel bezpečně, rychle z důvodu, aby pan K [ ] zanechal útoku. Po výstřelu pan K [ ] ustoupil několik kroků, říkal, že hledá mobilní telefon, obviněný zbraň schoval a následně pořídil dvě fotografie za účelem důkazu, že se panu K [ ] nic nestalo. Následně pan K [ ] odjel automobilem a obviněný se zabýval otázkou, kam se má obrátit, aby výstřel nahlásil, neboť obvodní oddělení v Bystrci je v sobotu zavřené a nemohl se tak obrátit na svého policistu, nenapadlo jej, že může volat 158, i když měl mobilní telefon u sebe. Věděl, že událost musí nahlásit, říkal to i panu K [ ], kterému nabízel, aby policisty zavolał jeho telefonem, pokračoval cestou k tůnici na úpatí Mniší hory, cestou si všiml, že směrem ke Komínu jede policejní vozidlo se zapnutým majákem, při cestě zpět stála na místě tři policejní vozidla, obviněnému došlo, že je to kvůli němu, šel za nimi a následně jej policisté zadrželi. Závěrem zdůraznil, že byl vyděšený, nebyl schopen panu K [ ] cokoliv říci, zbraň vytáhl jen za účelem, aby ukázal, že je ozbrojen a může se bránit. Pan K [ ] je mohutné postavy, obviněný má pocit, že zbraň za hračku nepovažoval, neboť začal více nedávat, když zbraň vytahoval a obviněný nechápal, proč se dál k němu přibližuje, měl strach z pana K [ ], zejména z jeho chování a vizáže.

Dle ust. § 76a odstavce 4) písm. a) zákona o zbraních se držitel zbrojního průkazu skupiny A až E, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně anebo střeliva nebo držitel evropského zbrojního pasu (dále také „držitel zbrojního průkazu“) se dopustí přestupku tím, že střílí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, v rozporu s § 28 odst. 5 zákona o zbraních (držitel zbrojního průkazu smí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, střílet pouze v místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního právního předpisu, nebo na střelnici, pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku), a dle ust. § 76a odstavce 4) písm. písmen. c) zákona o zbraních se držitel zbrojního průkazu dopustí přestupku tím, když neprodleně neohlási útvaru policie použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany.

Podle ustálené judikatury nejvyššího správního soudu platí, že na trestnost přestupků se aplikují obdobné principy a pravidla jako v případě trestních činů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.05.2007, č. j. 8 As 17/2007 – 135, publ. též jako č. 1338/2007 Sb. NSS). Přestupkem může být pouze protiprávní čin. Chybí-li znak protiprávnosti, nelze odpovědnost za přestupek vyvozovat, protože se pak jedná o dovolené jednání, které, ačkoliv se svými znaky podobá přestupku, nenaplňuje skutkovou podstatu přestupku a není ani nebezpečné pro společnost. Přestupkem proto nemůže být jednání, které formálně přestupku odpovídá, ale není dána jeho protiprávnost. Okolnosti vylučující protiprávnost je mj. nutná obrana.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Dle ust. § 2 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích není přestupkem jednání, jímž někdo odvraci přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem.

Krajský úřad dospěl k závěru, že jednání obviněného naplnilo podmínky nutné obrany ve smyslu výše uvedeného ust. § 2 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích, a to z následujících důvodů. Přímo hrozící útok je takový, který vytváří bezprostřední nebezpečí pro zájem chráněný zákonem a musí

nevyhnutelně začít v nejbližší době. Bezprostřednost tedy znamená, že útok má nastat v nejbližším okamžiku, a pokud by obránce zaváhal, nešlo by už nutnou obranu realizovat. Obrana musí být útoku přiměřená, přičemž přiměřenosť se posuzuje z hlediska intenzity útoku a obrany a z hlediska škody hrozící z útoku a škodyzpůsobené v obraně, a to se zřetelem ke všem okolnostem případu. Dle ustanovení § 28 odst. 5 zákona o zbraních, obviněný, jako držitel zbrojního průkazu, směl střílet pouze v místech k tomu vymezených, pakliže se nejdá o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku. Obviněný je oprávněn dle zákona o zbraních držet zbraň. Dále je prokazatelné, že obviněný střílel z takové zbraně mimo místa vyhrazená ke střílení, avšak je nutné se zabývat otázkou, z jakého důvodu z legálně držené zbraně střílel. Ze spisu je prokázáno, že měl výhrady k jednání panu K [REDACTED], který jel motorovým vozidlem (dále jen „automobil“) po zasetém poli, a též je ze spisu zřejmé, že poučování obviněného pan K [REDACTED] bral na lehkou váhu až do okamžiku, kdy obviněný použil vůči panu K [REDACTED] slovo „hajzl“ jako výraz bezmocnosti, že takové jednání panu K [REDACTED] jako řidiče jedoucímu automobilem po zasetém poli je lhůstejně. Celou diskuzi vedl obviněný s panem K [REDACTED] tak, že pan K [REDACTED] seděl v automobilu, měl pouze stažené okénka u řidiče a obviněný stál na cestě. Po použití výrazu „hajzl“, v okamžiku, kdy již pan K [REDACTED] uvedl automobil do provozu a začal odjíždět z místa diskuze do vzdálenosti cca 10 – 12 metrů, však pan K [REDACTED] automobil náhle zastavil a vystoupil z něj, a rychlým krokem šel směrem k obviněnému. V tom okamžiku si obviněný uvědomil, že pan K [REDACTED] jej převyšuje nejen postavou, ale též skutečnost, že se jedná o osobu o třicet let mladší, a v tom okamžiku z něj měl strach. Ze spisu i z chování pana K [REDACTED] je zřejmé, že pan K [REDACTED] nehodlal jednání obviněného (ve smyslu, že jej nazval „hajzlem“) tolerovat. Z těchto okolnosti případu je zřejmé, že náhlé zastavení automobilu pana K [REDACTED] a vystoupení z něj, bylo pro obviněného hrozbou a oprávněnou obavou minimálně o své zdraví, zvláště pokud si uvědomil, že se nechal jednáním pana K [REDACTED] vyděsit z rovnováhy, že jsou na místě sami, a před panem K [REDACTED] neuteče. Zbraň vytáhl až po vystoupení pana K [REDACTED] z automobilu, celou dobu miřil do země (což bylo prokázáno i u soudu), avšak pan K [REDACTED] pokračoval ve svých krocích proti obviněnému, který použil výstřel do země miřením z pravé ruky nalevo od pana K [REDACTED] ve vzdálenosti cca 2 metrů, za účelem odvrácení hrozícího útoku, což se také obviněnému podařilo, a pan K [REDACTED] následně odjel.

Ustálená judikatura v oblasti nutné obrany konstatuje (např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25.03.2010, sp. zn. 6 Td 69/2010-II), že „u nutné obrany není, na rozdíl od krajní nouze podmínkou subsidiarita (podmínkou nutné obrany není, že se bránici nemohli vyhnout útoku jinak).“ Obranu proti útoku přímo hrozícímu nebo trvajícímu nelze považovat za zcela zjevně nepřiměřenou jenom proto, že napadený se útoku nevyhnul útěkem, i když útěk byl možný. Jednání v nutné obraně je právem občana, a je pouze na něm, zda se rozhodne pro obranu nebo pro jiné výchadisko, např. přivolání policie, přivolání pomoci dalších osob apod. Nebylo tedy poviností obviněného před přímo hrozícím útokem ustoupit či se mu jinak vyhnout. Nejvyšší soud k tomu dodává, že „samotná skutečnost, že obviněný použil na obranu proti poškozenému, který nebyl ozbrojen, zbraně, nutnou obranu nevylučuje. Obrana musí být způsobilá odvrátit útok, proto intenzita obrany musí být silnější než intenzita útoku. Z tohoto hlediska skutečnost, že obránce použije proti neozbrojenému útočníkovi zbraně, neznamená, že jde o obranu zcela zjevně nepřiměřenou způsobu útoku.“ Totéž konstatuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 20.09.2007, č. j. 4 As 22/2007 – 73, ve kterém je uvedeno, že „nutná obrana nesmí být nepřiměřená povaze a nebezpečnosti útoku, kdy přiměřenosť nutné obrany znamená především to, že obrana odpovídá povaze a nebezpečnosti útoku. Jde tu o poměr mezi intenzitou útoku a obrany, kdy nutná obrana musí být natolik intenzivní,

aby útok odvrátila, může tedy být i silnější než útok, avšak nesmí být přehnaná.“ Dle usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.02.2007, sp. zn. 5 Tdo 162/2007 je „pro jednání v nutné obraně rozhodující iniciativa útočníka na počátku konfliktu.“ Odvolací orgán tedy konstatuje, že správní orgán I. stupně vycházel při svém rozhodování z nesprávného právního posouzení skutku. Nebezpečí, to je možnost poruchy, musí být skutečné a bezprostřední, přičemž je nerozhodné, jaký je jeho zdroj. V daném případě se jednalo o odůvodněné nebezpečí útoku pana K [REDACTED] vůči obviněnému, neboť po diskuzi vystoupil vyprovokovaně nadávkou obviněného z automobilu, a obviněný tento okamžik vnimal jako bezprostřední útok na jeho osobu, přičemž nelze opomenout zásadu, podle níž riziko vyvolané útokem nese útočník a nikoliv obránce, tedy pan K [REDACTED] tím, že náhle vystoupil z automobilu, kterým již odjízděl, po předchozim slovním napadením výrazem „hajzl“ dal zřetelně najevo obviněnému, že takový výraz není ochoten akceptovat, ač nepochybně obviněného k ostřejšímu výrazu svým lhostejným přistupem k jezdění po zasetém poli vyprovokoval. Správní orgán I. stupně zcela pominul otázku porovnání fyzické konstituce pana K [REDACTED] jako útočícího a obviněného jako obránce i jejich věkového rozdílu. Pan K [REDACTED] je ve spise zachycen na fotografii jako mladší muž bez vlasů, vyšší, podsaditě postavy, oblečen do sportovního oblečení (obuv nelze specifikovat). Vzhled obviněného je taktéž ve spise zachycen, k jehož popisu lze použít výrazy, jako vzhled staršího muže středního věku, vyššího, štíhlého, oblečeného do vycházkových kalhot, svetr s košili a obuví typu „pohorek“. Odvolací orgán proto má jednání obviněného za nutnou obranu, neboť výstřel zřetelně vedený do země na výstrahu před hrozícím útokem byl přiměřený situaci. Proto krajský úřad dospěl k závěru, že obviněný přiměřeným způsobem odvracel útok ve smyslu ust. § 2 odst. 2 zákona o přestupcích, přičemž podmínka reálně hrozícího nebezpečí byla splněna.

Správní orgán I. stupně uznal obviněného současně vinného ze spáchání přestupku dle ust. § 76a odst. 4 písm. c) zákona o zbraních. Dle tohoto ustanovení se držitel zbrojního průkazu skupiny A až E, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně anebo střeliva nebo držitel evropského zbrojního pasu dopustí přestupku tím, že neprodleně neohlásí útvaru policie použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany. Tuto povinnost stanovuje § 29 odst. 1 písm. m) zákona o zbraních. Dle výše uvedeného obviněný jednal v nutné obraně. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že obviněnému jednoznačně vznikla povinnost podle jazykového výkladu „ihned, jak to okolnosti dovolí“ ohlásit policii, že vystřelil ze zbraně v nutné obraně. Tímto obviněním však správní orgán I. stupně popřel obvinění ze spáchání přestupku dle ust. § 76a odst. 4 písm. a) zákona o přestupcích a současně potvrdil, že obviněný jednal v nutné obraně. Je třeba se zabývat, zda došlo k naplnění této skutkové podstaty přestupku podle zákona o zbraních, který ukládá držiteli zbrojního průkazu, aby „neprodleně“ tuto skutečnost ohlásil útvaru policie. Zákon o zbraních neupřesňuje neurčitý pojem „neprodleně“, proto je třeba tento pojem vyložit i s ohledem na četnost tohoto neurčitého výrazu v jiných zákonech v oblasti správního práva. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 30.11.2009, č. j. 4 As 19/2009 – 103, se „Nejvyšší správní soud domnívá, že pojem „neprodleně“ spadá do kategorie tzv. neurčitých právních pojmu. Jde o pojmy, jejichž definování obecně v právních předpisech zpravidla pro jejich povahu samo není vhodné, někdy dokonce ani možné. Neurčité právní pojmy zahrnují jevy, nebo skutečnosti, které nelze zcela přesně právně definovat, jejich obsah a rozsah se může měnit a často bývá podmíněn časem. Při interpretaci neurčitého právního pojmu musí správní orgán alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit a vyložit. Teprve poté, kdy neurčitý právní pojem vyloží, může jej konfrontovat se skutkovými zjištěními konkrétního případu a usoudit, zda podmínka vázající se k neurčitému

právnímu pojmu je v projednávané věci splněna či nikoliv (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2004, č. j. 1 As 10/2003 - 58, či rozsudek téhož soudu ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004 - 73)." Nejvyšší správní soud konstatoval, že „z čisté jazykového významu slova „neprodleně“ je zřejmé, že znamená bez prodlení, bez zbytečného odkladu, okamžitě, či ihned. Vyplývá to např. ze Slovníku spisovného jazyka českého, Academia Praha 1989, III. díl, str. 331. Jako příklad se zde uvádí neprodleně poskytnutá lékařská pomoc, neprodleně se vypravit na cestu. Neprodlený pak znamená provedený bez otálení, bezodkladný, naléhavý, např. neprodlený návrat, neprodlené řešení situace. Je tedy zřejmé, že pojem neprodleně představuje krátký časový úsek, např. jeho výše uvedené spojení s lékařskou pomocí. Z uvedeného je patrno, že čeština užívá tento výraz především pro situace, které jsou velice naléhavé a neunesou odkladu.“ Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na způsob, jakým je pojem „neprodleně“ použit v jiných právních předpisech než v ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Tak např. podle § 71 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), musí být notářské zápisu neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři notáře pod uzávěrou, podle § 47 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), je řidič, který měl účast na dopravní nehodě povinen neprodleně zastavit vozidlo, podle § 41 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), kdo způsobi nebo zjistí havárii, je povinen ji neprodleně hlásit Hasičskému záchrannému sboru České republiky nebo jednotkám požární ochrany nebo Policii České republiky, případně správci povodí. Z výše uvedených příkladů vyplývá, že pojem neprodleně zákonodárce užívá v souvislosti s úkony, které jsou velice naléhavé a nesnesou sebemenší odklad. Jistě není možné, aby notář trvalo několik dnů, týdnů či dokonce měsíců než notářský zápis po sepsání uloží v kanceláři pod uzávěrou, či aby tomu, kdo způsobi nebo zjistí havárii ve smyslu § 41 odst. 2 vodního zákona trvalo několik dnů či týdnů její nahlášení. Zákonodárce sice ne ve všech případech pojem neprodleně používá v souvislosti s těmi nejnaléhavějšími a nedoložitelnými úkony a připouští provedení úkonu v několika dnech - zde lze poukázat namátkou na § 128 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), podle kterého insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; učiní tak neprodleně, nejpozději do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán, případně na znění § 71 odst. 3 správního řádu, podle kterého pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně (Nejvyšší správní soud má za to, že výrazy bezodkladně a neprodleně mají prakticky takřka stejný význam), je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení."

V případě plynutí času pro oznámení držitele zbrojního průkazu skupiny, o použití zbraně z důvodu nutné obrany není třeba tomuto pojmu přisuzovat tak velkou časovou naléhavost jako v běžném jazyce, či v jiných, výše uvedených právních předpisech. Zejména to platí za situace, kdy zákon sice předepisuje, že oznámení držitele zbrojního průkazu o použití je nutno oznámit neprodleně, tedy bezodkladně, avšak v ustanovení § 62 zákona o zbraních je použit termín „okamžitě“ (dojde-li v průběhu veřejného vystavování zbraně nebo střeliva k porušení podmínek jejich zabezpečení, vyzve útvar policie, který povolení vydal, držitele povolení k odstranění nedostatků. V případě neuposlechnutí výzvy nebo při opakováném porušení podmínek zabezpečení zbraní a střeliva, útvar policie, který povolení vydal, toto zruší. O zrušení povolení okamžitě vyrozumí vystavovatele. Proti rozhodnutí o zrušení povolení se nelze odvolat.), čímž se současně zdůrazňuje nebezpečnost takové situace. Z toho důvodu má odvolací orgán za to, že lhůta předepsaná k oznámení držitele zbrojního

průkazu o použití zbraně v případě nutné obrany bez zranění, pouze jako „výstražný výstřel do země“, charakterizovaná neurčitým právním pojmem „neprodleně“, nemůže být vykládána stejně, jako pojem neprodleně vztahující se např. k poskytnutí lékařské pomoci, tedy okamžitě, tj. v časovém úseku několika minut, hodin, či několika málo dnů. Bylo-li úmyslem zákonodárce, aby bylo učiněno oznámení o použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany okamžitě, použil by výraz „okamžitě“ (tak, jak tomu je u výše citovaného ustanovení § 62 zákona o zbraních), a nikoliv pojmem „neprodleně“. Správní orgán I. stupně ve světle výše uvedeného tedy při výkladu pojmu „neprodleně“ pochybil, pokud tento pojem vyložil z čistě jazykového významu slova.

Skutek se stal dne 09.04.2011 v 16:26 hodin, obviněný fakticky informoval Polici České republiky o střelbě ze zbraně v 17:10 hodin v tentýž den, tedy 44 minut po výstřelu. Obviněnému je ku prospěchu skutečnost, že při spatření vozidel Policie České republiky šel směrem k nim, nikoliv jiným směrem, z čehož nelze spatřit úmysl střelbu v případě nutné obrany nenahlásit. To, že na místě byl i pan K [REDACTED] nemohl v okamžiku příchodu k místu, kde stála předmětná vozidla Policie České republiky předpokládat, stejně jako nemohl předpokládat, že pan K [REDACTED] ohlásil střelbu proti jeho osobě, v důsledku čehož došlo k zatčení obviněného a následným krakům v trestním řízení. Z toho důvodu obviněný neměl ani možnost sám ohlásit použití zbraně na příslušném oddělení Policie České republiky, nelze tedy trvat na další oznámení použití zbraně v důsledku nutné obrany, neboť by ze strany správního orgánu došlo k přehnanému formalismu.

Z výše uvedených důvodů nelze jednání obviněného považovat za jednání, které by napišovalo skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 76a odst. 4 písm. a) a c) zákona o zbraních, proto odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Poučení

Dle ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se proti tomuto rozhodnutí nelze dále odvolat.

JUDr. Lenka Cundová
vedoucí odboru správního

Počet listů rozhodnutí: 4
Počet příloh/listů příloh: 0/0

Rozhodnutí obdrží:

Mgr. Radek Holler, advokát se sídlem Brno, Příkop 8, PSČ 602 00 Brno